

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 992

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 noiembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
305. — Lege pentru acceptarea anexei IV revizuite la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978 (MARPOL 73/78), adoptată de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.115(51) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 1 aprilie 2004.....	2-8	Decizia nr. 482 din 29 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 373 ¹ și ale cărții V din Codul de procedură civilă, ale art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	11-15
1.018. — Decret privind promulgarea Legii pentru acceptarea anexei IV revizuite la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978 (MARPOL 73/78), adoptată de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.115(51) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 1 aprilie 2004.....	9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 473 din 22 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720 ¹ din Codul de procedură civilă.....	9-11	612. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru modificarea Ordinului ministrului economiei și comerțului nr. 468/2005 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină.....	15-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru acceptarea anexei IV revizuite la Convenția internațională din 1973
pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra
la data de 17 februarie 1978 (MARPOL 73/78), adoptată de Organizația Maritimă Internațională
prin Rezoluția MEPC.115(51) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 1 aprilie 2004**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se acceptă anexa IV revizuită la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978 (MARPOL 73/78), la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993 pentru aderarea României la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, adoptată de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.115(51) a

Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 1 aprilie 2004.

Art. 2. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va adopta, prin ordin al ministrului, normele metodologice de aplicare a prevederilor anexei IV revizuite la MARPOL 73/78, prevăzută la art. 1.

Art. 3. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 25 octombrie 2005.
Nr. 305.

REZOLUȚIA MEPC.115(51)

adoptată la 1 aprilie 2004

**AMENDAMENTE LA ANEXA PROTOCOLULUI DIN 1978 REFERITOR LA CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN 1973
PENTRU PREVENIREA POLUĂRII DE CĂTRE NAVE**

(Anexa IV revizuită la MARPOL 73/78)*

Comitetul pentru Protecția Mediului Marin,

amintind art. 38 lit. (a) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale (denumită în continuare *Organizația*) referitor la funcțiile Comitetului pentru Protecția Mediului Marin (denumit în continuare *Comitetul*) conferite acestuia prin convențiile internaționale pentru prevenirea și controlul poluării marine,

notând art. 16 din Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (denumită în continuare *Convenția din 1973*) și art. VI din Protocolul din 1978 referitor la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (denumit în continuare *Protocolul din 1978*) care specifică împreună procedura de amendare a Protocolului din 1978 și conferă organului competent al Organizației funcția de examinare și adoptare a amendamentelor la Convenția din 1973, modificată prin Protocolul din 1978 (MARPOL 73/78),

având în vedere anexa IV, revizuită, la MARPOL 73/78:

1. adoptă, în conformitate cu art. 16(2) d) din Convenția din 1973, anexa IV revizuită la MARPOL 73/78, al cărei text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2. stabilește, în conformitate cu art. 16(2) f) (iii) din Convenția din 1973, că anexa IV revizuită la MARPOL 73/78 se va considera ca fiind acceptată la data de 1 februarie 2005, cu excepția cazului în care, înainte de această dată, cel puțin o treime din numărul părților sau părțile ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi notificat Organizației obiecțiunile lor la aceste amendamente;

3. invită părțile să noteze că, în conformitate cu art. 16(2) g)(ii) din Convenția din 1973, amendamentele vor intra în vigoare la data de 1 august 2005, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4. solicită secretarului general, în conformitate cu art. 16(2) e) din Convenția din 1973, să transmită tuturor părților la MARPOL 73/78 copii certificate ale prezentei rezoluții și textul amendamentelor conținut în anexă;

*) Traducere.

5. solicită în plus secretarului general să transmită tuturor membrilor Organizației care nu sunt părți la MARPOL 73/78 copii certificate ale prezentei rezoluții și ale anexei sale.

ANEXA IV REVIZUITĂ LA MARPOL 73/78**Reguli pentru prevenirea poluării cu ape uzate de la nave****CAPITOLUL 1****Generalități****REGULA 1****Definiții**

În sensul prezentei anexe:

1. *Navă nouă* înseamnă o navă:

1. pentru care s-a încheiat contractul de construcție sau, în lipsa unui contract de construcție, a cărei chilă a fost pusă ori care se află într-un stadiu de construcție echivalent la data intrării în vigoare a prezentei anexe sau după această dată; ori
2. a cărei livrare are loc la 3 ani sau mai mult de la data intrării în vigoare a prezentei anexe.

2. *Navă existentă* înseamnă o navă care nu este o navă nouă.

3. *Ape uzate* înseamnă:

1. ape și alte deșeuri provenind de la orice tip de closete și pișoare;
2. ape provenind de la lavoare, căzi de spălat și guri de scurgere situate în spațiile rezervate pentru îngrijire medicală (dispensare, infirmerii etc.);
3. ape provenind din spații utilizate pentru transportul animalelor vii; sau
4. alte ape reziduale, când sunt amestecate cu scurgerile definite mai sus.

4. *Tanc de colectare* înseamnă un tanc folosit pentru colectarea și depozitarea apelor uzate.

5. *Uscatul cel mai apropiat*. Expresia „de la uscatul cel mai apropiat” se referă la porțiunea de la linia de bază care servește la delimitarea mării teritoriale a teritoriului respectiv în conformitate cu dreptul internațional; totuși, în sensul prezentei convenții, expresia „de la uscatul cel mai apropiat” pe coasta nord-estică a Australiei înseamnă de la o linie trasă dintr-un punct al coastei Australiei cu:

latitudinea 11°00'S, longitudinea 142°08'E

până la punctul cu latitudinea 10°35'S, longitudinea 141°55'E și apoi între următoarele puncte:

latitudine 10°00'S, longitudine 142°00'E

latitudine 9°10'S, longitudine 143°52'E

latitudine 9°00'S, longitudine 144°30'E

latitudine 10°41'S, longitudine 145°00'E

latitudine 13°00'S, longitudine 145°00'E

latitudine 15°00'S, longitudine 146°00'E

latitudine 17°30'S, longitudine 147°00'E

latitudine 21°00'S, longitudine 152°55'E

latitudine 24°30'S, longitudine 154°00'E

și apoi până la punctul de

latitudine 24°42'S, longitudine 153°15'E pe coasta Australiei.

6. *Voiaj internațional* înseamnă un voiaj dintr-o țară în care prezenta convenție se aplică până la un port din afara acestei țări sau invers.

7. *Persoană* înseamnă membrul unui echipaj și pasagerii.

8. *Data de aniversare* înseamnă ziua și luna fiecărui an care vor corespunde datei de expirare a Certificatului internațional de prevenire a poluării cu ape uzate.

REGULA 2**Aplicare**

1. Prevederile prezentei anexe se aplică următoarelor nave care efectuează voiaje internaționale:

1. navelor noi cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 400; și

2. navelor noi care au un tonaj brut mai mic de 400, care sunt autorizate să transporte mai mult de 15 persoane; și

3. navelor existente cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 400, după 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei anexe; și

4. navelor existente cu un tonaj brut mai mic de 400, care sunt autorizate să transporte mai mult de 15 persoane, după 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei anexe.

2. Administrația se va asigura că navele existente menționate în alin. 1.3 și 1.4 din prezenta regulă, ale căror chile au fost puse sau sunt într-un stadiu similar de construcție, înainte de data de 2 octombrie 1983, vor fi echipate, pe cât posibil, pentru descărcarea apelor uzate în conformitate cu cerințele regulii 11 din prezenta anexă.

REGULA 3

Excepții

1. Regula 11 din prezenta anexă nu se aplică la:

1. descărcarea apelor uzate dintr-o navă, necesară pentru siguranța navei și a persoanelor aflate la bord sau pentru salvarea vieții omenești pe mare; sau
2. deversarea apelor uzate ca urmare a unei avarii a navei sau a echipamentului acesteia dacă s-au luat toate măsurile raționale înainte și după producerea avariei, cu scopul de a preveni sau reduce la minimum deversarea.

CAPITOLUL 2

Inspecții și certificare

REGULA 4

Inspecții

1. Fiecare navă căreia, conform regulii 2, i se cere să corespundă prevederilor prezentei anexe trebuie să fie supusă inspecțiilor specificate mai jos:

1. o inspecție inițială înainte ca nava să intre în serviciu sau înainte de eliberarea pentru prima dată a certificatului cerut de regula 5 a prezentei anexe, ce va include o inspecție completă a structurii navei, echipamentului, sistemelor, instalațiilor, amenajărilor și materialelor sale în măsura în care nava face obiectul prezentei anexe. Această inspecție trebuie să fie astfel efectuată încât să asigure că structura navei, echipamentul, sistemele, instalațiile, amenajările și materialele sale corespund în întregime cerințelor aplicabile ale prezentei anexe;

2. o inspecție de reînnoire la intervalele specificate de către Administrație, dar fără să depășească 5 ani, cu excepția cazului în care se aplică prevederile regulii 8.2, 8.5, 8.6 sau 8.7 din prezenta anexă. Inspecția de reînnoire trebuie să fie efectuată astfel încât să asigure că structura navei, echipamentul, sistemele, instalațiile, amenajările și materialele sale corespund în întregime cerințelor aplicabile ale prezentei anexe;

3. o inspecție suplimentară, generală sau parțială, după caz, trebuie să fie efectuată după o reparație care rezultă din investigațiile prevăzute de paragraful 4 al prezentei reguli sau ori de câte ori se fac orice reparații sau înlocuiri importante. Această inspecție va fi efectuată astfel încât să se asigure că reparațiile sau înlocuirile necesare au fost efectiv realizate, că materialul și calitatea acestor reparații sau înlocuiri sunt în toate privințele satisfăcătoare și că nava corespunde în toate privințele cerințelor prezentei anexe.

2. Administrația trebuie să stabilească măsurile corespunzătoare pentru navele care nu fac obiectul prevederilor paragrafului 1 din prezenta regulă în vederea asigurării că prevederile aplicabile ale prezentei reguli sunt respectate.

3. Inspecțiile navelor, în ceea ce privește aplicarea prevederilor prezentei anexe, trebuie să fie efectuate de către inspecții ai administrației. Totuși, administrația poate încredința efectuarea inspecțiilor fie inspectorilor numiți în acest scop, fie organizațiilor recunoscute de ea.

4. O administrație care numește inspecții sau care recunoaște organizații pentru a efectua inspecțiile, așa cum sunt stabilite în paragraful 3 din prezenta regulă, trebuie cel puțin să împuternicească orice inspector numit sau organizație recunoscută:

1. să solicite reparații la navă; și

2. să efectueze inspecții, dacă sunt cerute de autoritățile corespunzătoare ale statului portului.

Administrația trebuie să notifice Organizației responsabilitățile specifice și condițiile autorității acordate inspectorilor numiți sau organizațiilor recunoscute în vederea transmiterii părților prezentei Convenții spre informarea inspectorilor lor.

5. Dacă un inspector numit sau organizația recunoscută stabilește că starea navei și a echipamentului său nu corespunde de fapt caracteristicilor din Certificatul internațional de prevenire a poluării cu ape uzate sau se prezintă astfel încât nava nu este efectiv aptă pentru a ieși în mare fără a prezenta o posibilă amenințare de a produce daune mediului marin, inspectorul sau organizația respectivă trebuie să se asigure imediat că se iau măsuri de remediere și trebuie să informeze Administrația în timp util. Dacă nu se iau măsuri de remediere, certificatul respectiv trebuie să fie retras și Administrația trebuie să fie informată imediat și, dacă nava se află în portul unei alte părți, autoritățile corespunzătoare ale statului portului trebuie, de asemenea, informate imediat. Dacă un inspector al Administrației, un inspector numit sau organizația recunoscută a informat autoritățile competente ale statului portului, guvernul statului portului interesat trebuie să acorde orice sprijin necesar aceluiași inspector al Administrației, aceluiași inspector numit sau acelei organizații pentru a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu această regulă. Dacă este cazul, guvernul statului portului interesat va acționa astfel încât să se asigure că nava nu va ieși în mare până când aceasta nu este aptă să iasă în mare sau nu va părăsi portul pentru a se îndrepta spre cel mai apropiat șantier de reparații decât în cazul în care aceasta nu prezintă o posibilă amenințare de a produce daune mediului marin.

6. În fiecare caz, Administrația interesată trebuie să garanteze efectuarea completă și eficiența inspecției și trebuie să se angajeze să asigure măsurile necesare pentru a îndeplini această obligație.

7. Starea navei și a echipamentului său trebuie să fie menținută conform prevederilor prezentei Convenții, pentru a asigura că nava va rămâne aptă din toate punctele de vedere pentru a ieși în mare fără a prezenta o posibilă amenințare de a produce daune mediului marin.

8. După terminarea oricărei inspecții a unei nave, conform paragrafului 1 al prezentei reguli, nu trebuie să se facă nici o modificare a structurii navei, echipamentului, instalațiilor, amenajărilor sau materialului care fac obiectul inspecției fără aprobarea Administrației, cu excepția simplei înlocuiri a unor astfel de echipamente sau instalații.

9. Ori de câte ori se produce un accident la o navă sau se descoperă o defecțiune ce afectează în mod substanțial rezistența navei ori eficiența sau integritatea echipamentului său prevăzute în prezenta anexă, comandantul ori armatorul navei va raporta cu prima ocazie Administrației, organizației recunoscute sau inspectorului numit responsabil cu

eliberarea certificatului corespunzător, care va stabili începerea investigațiilor pentru a stabili dacă este necesară efectuarea unei inspecții conform paragrafului 1 al prezentei reguli. De asemenea, dacă nava se află într-un port al altei părți, comandantul sau armatorul va raporta imediat autorităților corespunzătoare ale statului portului și inspectorul numit sau organizația recunoscută se va asigura că acest raport a fost făcut.

REGULA 5

Eliberarea sau avizarea certificatului

1. Se va elibera un Certificat internațional pentru prevenirea poluării cu ape uzate, după o inspecție inițială sau de reînnoire conform prevederilor regulii 4 din prezenta anexă, oricărei nave care efectuează voiaje către porturile sau terminalele situate în limitele jurisdicției altor părți la Convenție. În cazul navelor existente, această cerință se aplică după 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei anexe.

2. Certificatul prevăzut la paragraful 1 se va elibera sau se va aviza fie de către Administrație, fie de către orice persoane sau organizații recunoscute*), autorizate legal de către aceasta. În fiecare caz, Administrația își asumă întreaga responsabilitate pentru Certificat.

REGULA 6

Eliberarea sau avizarea unui certificat de către alt guvern

1. Guvernul unei părți la Convenție poate dispune, la cererea Administrației, inspectarea unei nave și, dacă consideră că prevederile prezentei anexe sunt îndeplinite, eliberează navei sau autorizează eliberarea unui Certificat internațional pentru prevenirea poluării cu ape uzate și, după caz, avizează ori autorizează avizarea acestui certificat în conformitate cu prezenta anexă.

2. O copie a certificatului prevăzut la paragraful 1 și o copie a raportului de inspecție vor fi transmise cât mai curând posibil Administrației care a solicitat inspecția.

3. Un certificat astfel emis va conține o declarație care atestă că a fost eliberat la cererea Administrației și că va avea aceeași valoare și va fi recunoscut ca și certificatul emis conform regulii 5 din prezenta anexă.

4. Nu se va elibera un Certificat internațional de prevenire a poluării cu ape uzate unei nave care este autorizată să arboreze pavilionul unui stat ce nu este parte la Convenția din 1973.

REGULA 7

Forma certificatului

Certificatul internațional de prevenire a poluării cu ape uzate va fi redactat în forma corespunzătoare modelului prevăzut în apendicele la prezenta anexă și va fi cel puțin în limba engleză, franceză sau spaniolă. Dacă se utilizează și limba oficială a țării emitente, aceasta va prevala în cazul unei dispuțe sau contradicții.

REGULA 8

Durata și valabilitatea certificatului

1. Certificatul internațional pentru prevenirea poluării cu ape uzate va fi eliberat pe o perioadă specificată de Administrație, care nu va depăși 5 ani.

2.1. În pofida cerințelor paragrafului 1 al prezentei reguli, dacă inspecția de reînnoire este finalizată în decurs de 3 luni înaintea datei de expirare a certificatului existent, noul certificat va fi valabil de la data finalizării inspecției de reînnoire până la o dată care nu va depăși 5 ani de la data de expirare a certificatului existent.

2.2. Dacă inspecția de reînnoire este finalizată după data de expirare a certificatului existent, noul certificat va fi valabil de la data finalizării inspecției de reînnoire până la o dată care nu va depăși 5 ani de la data de expirare a certificatului existent.

2.3. Dacă inspecția de reînnoire este finalizată cu mai mult de 3 luni înainte de data de expirare a certificatului existent, noul certificat va fi valabil de la data finalizării inspecției de reînnoire până la o dată care nu va depăși 5 ani de la data finalizării inspecției de reînnoire.

3. Dacă un certificat este eliberat pe o perioadă mai mică de 5 ani, Administrația poate prelungi valabilitatea acestuia dincolo de data de expirare până la perioada maximă specificată în paragraful 1 al prezentei reguli.

4. Dacă o inspecție de reînnoire a fost finalizată și nu se poate elibera sau pune la dispoziție la bordul navei un nou certificat înaintea datei de expirare a certificatului existent, persoana sau organizația autorizată de Administrație poate aviza certificatul existent și acest certificat va fi acceptat ca valabil pe o perioadă următoare care nu va depăși 5 luni de la data de expirare.

5. Dacă în momentul expirării certificatului o navă nu se află într-un port în care urmează să fie inspectată, Administrația poate extinde perioada de valabilitate a certificatului, dar această prelungire va fi acordată numai în scopul de a permite navei să își încheie voiajul spre portul în care va fi inspectată și numai în cazurile în care acest lucru se consideră corespunzător și posibil. Nici un certificat nu trebuie să fie prelungit pe o perioadă mai mare de 3 luni și, la sosirea în portul în care urmează a fi inspectată, o navă căreia i s-a acordat o prelungire nu va fi autorizată ca, în virtutea acestei prelungiri, să părăsească portul fără a avea un nou certificat. Atunci când inspecția de reînnoire este finalizată, noul certificat va fi valabil până la o dată care nu depășește 5 ani de la data de expirare a certificatului existent înainte de acordarea prelungirii sale.

*) Se referă la Liniile directoare pentru autorizarea organizațiilor care acționează în numele administrațiilor, adoptate de Organizație prin Rezoluția A.739(18), și la Specificațiile privind funcțiile de inspecție și certificare ale organizațiilor recunoscute care acționează în numele Administrației, adoptate de Organizație prin Rezoluția A.789(19).

6. Un certificat eliberat unei nave angajate în voiaje scurte, care nu a fost prelungit conform prevederilor paragrafelor anterioare din prezenta regulă, poate fi prelungit de Administrație pentru o perioadă de grație de până la o lună de la data de expirare indicată în acest certificat. Dacă inspecția de reînnoire este finalizată, noul certificat va fi valabil până la o dată care nu va depăși 5 ani de la data de expirare a certificatului existent înainte de acordarea prelungirii sale.

7. În cazuri speciale, stabilite de către Administrație, un certificat nou nu trebuie să fie datat de la data de expirare a certificatului existent conform paragrafului 2.2, 5 sau 6 din prezenta regulă. În aceste cazuri speciale, noul certificat va fi valabil până la o dată care nu va depăși 5 ani de la data finalizării inspecției de reînnoire.

8. Un certificat eliberat conform regulii 5 sau 6 din prezenta anexă încetează a mai fi valabil în unul dintre următoarele cazuri:

1. dacă inspecțiile corespunzătoare nu sunt finalizate în decursul perioadelor specificate conform regulii 4.1 din prezenta anexă; sau

2. la transferarea unei nave sub pavilionul altui stat. Un certificat nou va fi eliberat numai dacă guvernul care emite noul certificat consideră că nava corespunde pe deplin cerințelor regulilor 4.7 și 4.8 din prezenta anexă. În cazul unui transfer de pavilion între părți, dacă s-a cerut în decurs de 3 luni după efectuarea transferului, guvernul părții al cărui pavilion nava a fost oficial autorizată să îl arboreze va transmite Administrației, cât mai curând posibil, copiile certificatului existente la bordul navei înaintea transferului și, dacă este posibil, copiile rapoartelor de inspecție corespunzătoare.

CAPITOLUL 3

Echipament și controlul descărcării

REGULA 9

Sisteme de ape uzate

1. Fiecare navă căreia i se cere ca în conformitate cu regula 2 să corespundă prevederilor prezentei anexe trebuie să fie echipată cu unul dintre următoarele sisteme pentru ape uzate:

1. o instalație de tratare a apelor uzate care va fi de un tip aprobat de către Administrație, ținând seama de standardele și metodele de încercare elaborate de Organizație*); sau

2. un sistem pentru malaxare și dezinfectare aprobat de către Administrație. Acest sistem va fi prevăzut cu mijloacele considerate satisfăcătoare de către Administrație, pentru depozitarea temporară a apelor uzate atunci când nava se află la o distanță mai mică de 3 mile marine față de cel mai apropiat uscat; sau

3. un tanc de colectare a cărui capacitate trebuie să fie suficientă, după aprecierea Administrației, pentru a colecta toate apele uzate, ținând seama de condițiile de exploatare, numărul de persoane de la bord și alți factori semnificativi. Tancul de colectare trebuie să fie construit astfel încât să îndeplinească cerințele Administrației și trebuie să aibă un dispozitiv care să indice vizual cantitatea conținută.

REGULA 10

Racorduri standard de descărcare

1. Pentru a permite racordarea tubulaturilor instalațiilor de primire cu tubulaturile de descărcare ale navei, amândouă tubulaturile trebuie prevăzute cu un racord de descărcare standard în conformitate cu următorul tabel:

Dimensiuni standard ale flanșelor pentru racordurile de descărcare

Descriere	Dimensiune
Diametrul exterior	210 mm
Diametrul interior	Corespunzător diametrului exterior al tubulaturii
Diametrul cercului buloanelor	170 mm
Fante în flanșă	4 găuri echidistante cu diametrul de 18 mm amplasate pe cercul buloanelor cu diametrul de mai sus și cu fante la periferia flanșei; lățimea creștăturii 18 mm
Grosimea flanșei	16 mm
Buloane și piulițe: număr și diametru	4, fiecare cu diametrul de 16 mm și de lungime corespunzătoare

Flanșa este proiectată pentru țevi cu un diametru interior de maximum 100 mm și trebuie să fie din oțel sau alt material echivalent având suprafața plană. Această flanșă, împreună cu o garnitură adecvată, trebuie să fie corespunzătoare pentru o presiune de lucru de 600 kPa.

Pentru navele cu o înălțime de construcție mai mică sau egală cu 5 m, diametrul interior al racordului de descărcare poate fi de 38 mm.

2. La navele care efectuează transporturi speciale, de exemplu feriboturile de pasageri, ca alternativă, tubulaturile de descărcare ale navei pot fi prevăzute cu un racord de descărcare care poate fi acceptat de către Administrație, cum ar fi cuplajele de racordare rapidă.

*) Se referă la Recomandarea privind Standardele internaționale referitoare la efluenți și Liniile directe pentru testele de performanță pentru instalațiile de tratare a apelor uzate, adoptate de Organizație prin Rezoluția MEPC.2(VI). Pentru navele existente sunt acceptate specificațiile naționale.

REGULA 11

Descărcarea apelor uzate

1. Conform prevederilor regulii 3 din prezenta anexă, descărcarea apelor uzate în mare este interzisă, cu excepția următoarelor cazuri:

1. nava descarcă ape uzate după malaxare și dezinfectare folosind un sistem aprobat de Administrație în conformitate cu regula 9.1.2 din prezenta anexă la o distanță mai mare de 3 mile marine de la uscatul cel mai apropiat sau ape uzate care nu sunt malaxate ori dezinfectate la o distanță mai mare de 12 mile marine de la uscatul cel mai apropiat, cu condiția ca, în oricare caz, apele uzate depozitate în tancuri de colectare să nu fie descărcate dintr-o dată, ci cu un debit moderat, cu nava în marș cu o viteză de cel puțin 4 noduri; debitul de descărcare trebuie să fie aprobat de Administrație pe baza normelor elaborate de Organizație; sau

2. nava are în exploatare o stație de tratare autorizată care a fost certificată de Administrație să îndeplinească cerințele de exploatare menționate în regula 9.1.1 din prezenta anexă și:

1. rezultatele încercărilor instalației sunt înscrise în Certificatul internațional de prevenire a poluării cu ape uzate; și

2. în afară de aceasta, efluentul nu lasă materii solide plutitoare vizibile pe apa din jur și nici nu produce decolorarea acesteia.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica navelor exploatare în apele aflate sub jurisdicția unui stat și nici navelor care fac escală venind din alte state în momentul în care se află în aceste ape și descarcă ape uzate în conformitate cu cerințe mai puțin riguroase impuse de acest stat.

3. Când apele uzate sunt amestecate cu deșeuri sau cu deșeuri din apă prevăzute în alte anexe ale MARPOL 73/78, cerințele acelor anexe trebuie să fie îndeplinite, în mod suplimentar, și în prezenta anexă.

CAPITOLUL 4

Instalații de primire

REGULA 12

Instalații de primire

1. Guvernul fiecărei părți la Convenție, care solicită navelor exploatare în apele aflate sub jurisdicția sa și navelor care traversează apele sale să se conformeze cerințelor regulii 11.1, se angajează să asigure dotarea porturilor și terminalelor cu instalații de primire a apelor uzate, pentru a satisface necesitățile navelor care le folosesc și fără a provoca întâzieri excesive acestora.

2. Guvernul fiecărei părți va comunica Organizației pentru a transmite guvernelor contractante interesate toate cazurile în care instalațiile puse la dispoziție în conformitate cu prezenta regulă sunt considerate ca fiind neadecvate.

*APENDICE***MODEL DE CERTIFICAT****CERTIFICAT INTERNAȚIONAL PENTRU PREVENIREA POLUĂRII CU APE UZATE**

Eliberat în conformitate cu prevederile Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, astfel cum a fost modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978 și astfel cum a fost amendată prin Rezoluția MEPC 115(51), denumită în continuare *Convenția*, sub autoritatea Guvernului

(denumirea oficială completă a țării)

de către

(denumirea oficială completă a persoanei competente sau a organizației recunoscute conform prevederilor Convenției)

Caracteristicile navei¹⁾

Numele navei

Numărul sau literele distinctive

Portul de înregistrare

Tonajul brut

Numărul de persoane pe care nava este certificată să le transporte

Număr IMO²⁾

Navă nouă/existentă*)

Data la care a fost pusă chila sau la care nava se afla într-un stadiu similar de construcție ori, după caz, data la care au început lucrările de transformare sau modificare cu caracter major

¹⁾ Ca alternativă, caracteristicile navei pot fi înscrise orizontal în căsuțe.

²⁾ Se face referire la Schema numărului IMO de identificare a navei adoptată de către Organizație prin Rezoluția A.600(15).

*) Se elimină, după caz.

Se certifică prin prezentul că:

1. Nava este echipată cu o instalație de tratare a apelor uzate/malaxor/tanc de colectare*), și cu o tubulatură de descărcare în conformitate cu regulile 9 și 10 din anexa IV la Convenție, după cum urmează:

1.1.*) Descrierea instalației de tratare a apelor uzate:

Tipul instalației de tratare a apelor uzate

Numele producătorului

Instalația de tratare a apelor uzate este certificată de Administrație ca îndeplinind următoarele standarde referitoare la efluent conform Rezoluției MEPC.2(VI)

1.2.*) Descrierea malaxorului:

Tipul malaxorului

Numele producătorului

Calitatea apelor uzate după dezinfectare

1.3.*) Descrierea tancului de colectare:

Capacitatea totală a tancului de colectare m³

Amplasamentul

1.4. O tubulatură de descărcare a apelor uzate la o instalație de primire, prevăzută cu un racord standard de legătură cu uscatul.

2. Nava a fost inspectată în conformitate cu regula 4 din anexa IV la Convenție.

3. Inspecția arată că structura, echipamentul, sistemele, instalațiile, amenajările și materialele navei și starea acestora sunt satisfăcătoare în toate privințele și că nava corespunde cerințelor aplicabile din anexa IV la Convenție.

Prezentul certificat este valabil până la³⁾ și este supus inspecțiilor efectuate, în concordanță cu regula 4 din anexa IV la Convenție.

Data finalizării inspecției pe care se bazează acest certificat:

(zi/lună/an)

Eliberat la

(locul eliberării certificatului)

.....
(data eliberării)

.....
(semnătura persoanei oficiale autorizate care eliberează certificatul)

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

*) Se elimină, după caz.

³⁾ Se înserează data de expirare, astfel cum se specifică de către Administrație în conformitate cu regula 8.1 din anexa IV la Convenție. Ziua și luna acestei date corespund datei de aniversare, astfel cum s-a definit la regula 1.8 din anexa IV la Convenție.

AVIZ PENTRU EXTINDEREA VALABILITĂȚII CERTIFICATULUI, DACĂ ACESTA ESTE VALABIL MAI PUȚIN DE CINCI ANI,
CÂND SE APLICĂ REGULA 8.3

Nava îndeplinește prevederile relevante ale Convenției, în conformitate cu regula 8.3 din anexa IV la Convenție, iar prezentul certificat se va accepta ca fiind valabil până la

Semnat

(semnătura persoanei oficiale autorizate)

Locul

Data

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

EXTINDEREA VALABILITĂȚII CERTIFICATULUI CÂND S-A EFECTUAT INSPECȚIA DE REÎNNOIRE ȘI CÂND SE APLICĂ REGULA 8.4

Nava îndeplinește prevederile relevante ale Convenției, în conformitate cu regula 8.4 din anexa IV la Convenție, iar prezentul certificat se va accepta ca fiind valabil până la

Semnat

(semnătura persoanei oficiale autorizate)

Locul

Data

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

AVIZ PENTRU EXTINDEREA VALABILITĂȚII CERTIFICATULUI PÂNĂ CÂND NAVA AJUNGE ÎN PORTUL DE INSPECȚIE SAU
PENTRU O PERIOADĂ DE GRAȚIE CÂND SE APLICĂ REGULA 8.5 SAU REGULA 8.6

Prezentul certificat, în conformitate cu regula 8.5 sau regula 8.6*) din anexa IV la Convenție, se va accepta ca fiind valabil până la

Semnat

(semnătura persoanei oficiale autorizate)

Locul

Data

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

*) Se elimină, după caz.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru acceptarea
anexei IV revizuite la Convenția internațională din 1973
pentru prevenirea poluării de către nave, modificată
prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978
(MARPOL 73/78), adoptată de Organizația Maritimă
Internațională prin Rezoluția MEPC.115(51) a Comitetului
pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 1 aprilie 2004**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru acceptarea anexei IV revizuite la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978 (MARPOL 73/78), adoptată de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.115(51) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 1 aprilie 2004, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 octombrie 2005.
Nr. 1.018.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 473

din 22 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ludmila Impex Internațional” — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 6.953/2004 al Judecătoriei Bistrița.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocat Augustin Zegrean, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, susținând oral motivele expuse în notele scrise depuse la instanța de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2004. Menționează, de asemenea, că procedura concilierii directe nu constituie o procedură administrativă specială.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 6.953/2004, **Judecătoria Bistrița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ludmila Impex Internațional” — S.R.L. din Bistrița într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri evaluabile în bani, în materie comercială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât îngreșește posibilitatea reclamantului de a se adresa direct instanței de judecată pentru apărarea drepturilor sale.

În opinia autorului excepției, principiul accesului liber la justiție, statuat de art. 21 din Constituție, nu poate fi îngreșit, limitat ori condiționat, așa încât nimic nu îl poate împiedica pe reclamant să se adreseze direct instanței de judecată pentru soluționarea litigiului comercial, concilierea prealabilă putând fi eventual facultativă, iar nu obligatorie.

Pe de altă parte, în litigiile comerciale celeritatea este o condiție esențială or, prin textul de lege criticat, se întârzie introducerea acțiunii în justiție.

Totodată autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 21 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”.

Judecătoria Bistrița apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat instituie o procedură extrajudiciară care oferă părților posibilitatea de a preîntâmpina un litigiu. Așa fiind, prin instituirea procedurii prealabile de conciliere legiuitorul nu a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci instaurarea unui climat de ordine, indispensabil în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 19 octombrie 2004.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, reprezentând norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, în temeiul atribuțiilor sale conferite prin dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, și invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 335 din 16 septembrie 2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă, introduse prin art. I pct. 224 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 720¹: „*În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.*

În scopul arătat la alin. 1, reclamantul va convoca partea adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor

legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face și prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.

Data convocării pentru conciliere nu se va fixa mai devreme de 15 zile de la data primirii actelor comunicate potrivit alin. 2.

Rezultatul concilierii se va consemna într-un înscris cu arătarea pretențiilor reciproce referitoare la obiectul litigiului și a punctului de vedere al fiecărei părți.

Înscrisul despre rezultatul concilierii ori, în cazul în care părătul nu a dat curs convocării prevăzute la alin. 2, dovada că de la data primirii acestei convocări au trecut 30 de zile se anexează la cererea de chemare în judecată.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 21 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngreși exercitarea acestui drept.*

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 19 octombrie 2004, respingând excepția de neconstituționalitate.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut următoarele:

Dispozițiile privind soluționarea litigiilor în materie comercială, cuprinse în cap. XIV din cartea VI a Codului de procedură civilă, instituie o procedură specială de rezolvare a acestei categorii de litigii ce cuprinde concilierea directă prealabilă dintre părți și o procedură de judecată derogatorie de la dreptul comun.

Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngreșită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

Prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenindu-se astfel abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. Așa fiind, textul de lege criticat este în deplin acord cu dispozițiile art. 109 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, „În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de acea lege [...]”. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor proceduri speciale, nu constituie o restrângere a exercitiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Mai trebuie menționat că, din ansamblul reglementării, rezultă că, prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, legiuitorul a urmărit să transpună în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre părți — mai pregnant în materie comercială — și să degreveze activitatea instanțelor de judecată. Astfel, rolul normei procedurale criticate este acela de a reglementa o procedură extrajudiciară care să ofere părților posibilitatea de a se înțelege asupra eventualelor pretenții ale reclamantului, fără implicarea autorității judecătorești competente. Față de aceste rațiuni majore, condiționarea sesizării instanței de parcurgerea procedurii de conciliere cu partea potrivnică nu poate fi calificată ca o îngrădire a accesului liber la justiție, în accepțiunea prohibită de prevederile constituționale de

referință, atâta timp cât partea interesată poate sesiza instanța judecătorească cu cererea de chemare în judecată.

Curtea reține că dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „*jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”, nu sunt incidente în cauză, întrucât textul de lege criticat reglementează procedura prealabilă de conciliere în procesele și cererile în materie comercială.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ludmila Impex Internațional” — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 6.953/2004 al Judecătoriei Bistrița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 482

din 29 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 373¹ și ale cărții V din Codul de procedură civilă, ale art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 373¹ și ale cărții V din Codul de procedură civilă, ale art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Aurel Ionescu în Dosarul nr. 15.077/2004 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției personal precum și partea Asociația de Proprietari bl. 104, bd. Națiunile Unite nr. 8, prin președinte, Exacustodian Păușescu.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate ridicate, arătând că art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 este discriminatoriu și creează confuzii cu privire la cuantumul taxei de timbru care trebuie plătită,

iar art. 31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 încalcă principiul egalității în drepturi, deoarece scutește de la plata taxei de timbru asociația de proprietari reclamantă, dar nu și pe proprietarul aflat în litigiu cu aceasta. Cu privire la dispozițiile art. 373¹ și ale cărții V din Codul de procedură civilă, susține că acestea îi încalcă dreptul de proprietate, deoarece procedura executării silite, care are ca rezultat privarea de proprietate, poate fi încuviințată și fără citarea părților. În sfârșit, cu privire la art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, arată că din eroare instanța de judecată a reținut invocarea excepției de neconstituționalitate a acestui text.

Reprezentantul părții Asociația de Proprietari bl. 104, bd. Națiunile Unite nr. 8, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, arătând că se raliază punctelor de vedere exprimate în dosar de Guvern și de Avocatul Poporului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a art. 29 din Legea nr. 47/1992, deoarece acest text nu are legătură cu soluționarea cauzei, și concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției referitoare la dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 373¹ și ale cărții V din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 15.077/2004, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 373¹ și ale cărții V din Codul de procedură civilă, ale art. 31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția a fost ridicată de către Aurel Ionescu cu prilejul soluționării unei contestații la executare silită imobiliară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, ale art. 373¹ și ale cărții V din Codul de procedură civilă, ale art. 31 din anexa nr. 2 la Legea nr. 114/1996 și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 sunt neconstituționale, deoarece încalcă principiul egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, și dreptul la apărare, prevăzut la art. 24 din Constituție, precum și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care se referă la protecția proprietății. Astfel, este neconstituțională procedura executării silite, care poate fi încuviințată și fără citarea părților. De asemenea, autorul excepției consideră că scutirea de la plata taxei de timbru a asociațiilor de proprietari, în cazul acționării în justiție a oricărui proprietar care se face vinovat de neplata cheltuielilor comune, este contrară Constituției, deoarece proprietarii nu beneficiază de această scutire.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, instituirea unor taxe de timbru este lăsată la latitudinea legiuitorului și, ca atare, nu constituie o încălcare a dreptului de proprietate garantat de art. 44 din Legea fundamentală și de art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 sunt neconstituționale, arată că aceasta nu poate fi reținută, Curtea Constituțională statuând de nenumărate ori că acestea sunt constituționale. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a art. 373¹ din Codul de procedură civilă, instanța apreciază că aceste dispoziții sunt constituționale, deoarece, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege, iar întreaga procedură de executare silită este prevăzută de lege, respectiv de cartea V din Codul de procedură civilă. Din ansamblul acestor reglementări rezultă că părțile au acces la justiție, iar debitorul are la dispoziție garanții procedurale care îi permit să se adreseze instanței de judecată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Astfel, dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă nu îngăduiesc principiile enunțate de autorul excepției, ci, dimpotrivă, constituie expresia aplicării lor, garantând desfășurarea procedurii de executare silită, cu respectarea Constituției. Dând expresie dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă reprezintă norme privind executarea silită, instituție procedurală al cărei scop este reprezentat de realizarea definitivă și practică a unor drepturi recunoscute printr-o hotărâre judecătorească sau alt titlu executoriu. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2

alin. (2) din Legea nr. 146/1997, arată că instanța de contencios constituțional a statuat că prevederile art. 21 din Legea fundamentală nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. De altfel, contribuția justițiabilului, prin avansarea unei părți din aceste cheltuieli, poate fi recuperată, în temeiul art. 274 alin. 1 din Codul de procedură civilă, de la partea care cade în pretenții. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a normelor privind taxele de timbru față de principiul garantării dreptului de proprietate, arată că instituirea taxei de timbru nu afectează nici existența și nici protecția acestui drept. În ceea ce privește art. 29 din Legea nr. 47/1992, arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea acestei prevederi, iar prin Decizia nr. 517 din 25 noiembrie 2004 și prin Decizia nr. 5 din 18 februarie 2005 a statuat că acestea sunt în concordanță cu Legea fundamentală.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 și ale art. 31 din anexa nr. 2 la Legea nr. 114/1996, față de dispozițiile art. 44 din Constituție și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu poate fi reținută. Astfel, taxa aferentă contestației la executare silită poate diminua patrimoniul celui executat silit sau poate atinge unele atribute ale dreptului de proprietate, dar nu poate fi considerată ca fiind contrară garantării și ocrotirii dreptului de proprietate. De asemenea, nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ și ale cărții V din Codul de procedură civilă, deoarece aceste texte de lege nu îngăduiesc accesul liber la justiție, instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, opțiunea legiuitorului în acest caz fiind impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecătii. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 vin în contradicție cu prevederile art. 44 din Constituție, arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece prevederile legale criticate sunt norme de procedură pe care instanța este obligată să le aplice, în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele prevederi legale:

— dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997; taxa judiciară de timbru prevăzută de art. 2 alin. (2) a fost actualizată prin Hotărârea Guvernului nr. 783/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004. Textul criticat are următorul conținut:

„În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la

valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 1.830.000 lei, indiferent de valoarea contestată.”;

— dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000. Textul criticat are următoarea formulare:

„Cererea de executare silită se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu dispune altfel. Executorul judecătoresc va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie, cererea creditorului urmărit și titlul executoriu.

Instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților.

După încuviințarea cererii instanța va alcătui un dosar privind executarea, la care executorul judecătoresc este obligat să depună câte un exemplar al fiecărui act de executare, în termen de 48 de ore de la efectuarea acestuia.”;

— dispozițiile cărții V din Codul de procedură civilă, referitoare la executarea silită;

— cu privire la dispozițiile art. 31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, din examinarea motivării formulate de autorul excepției reiese că, în realitate, acesta critică doar prevederile alin. 3 al acestui articol, care se referă la scutirea de taxa de timbru a acțiunii formulate în justiție de către asociația de proprietari. Anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997. Potrivit acestui text, „Acțiunea este scutită de taxă de timbru”;

— dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004. Textul criticat are următorul conținut:

„(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.

(3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

(4) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.

(5) Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.

(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16 și 24 din Constituție, potrivit cărora:

— Art. 16: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.”;

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea următoarelor dispoziții din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale:

— Art. 6: „1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.”;

— Art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale:

„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”;

— Art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, text care are următorul conținut:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, autorul excepției își motivează critica de

neconstituționalitate, prin aceea că acest text de lege „nu detaliază progresiv cu art. 20 alin. (1) taxele de timbru pentru contestații“, fără a indica o dispoziție sau un principiu din Legea fundamentală care ar fi încălcat prin prevederile criticate. Așa fiind, se constată că nu sunt întrunite condițiile de sesizare a Curții Constituționale, prevăzute la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate“*, excepția de neconstituționalitate cu privire la acest text legal urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

II. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 373¹ din Codul de procedură civilă, aceste dispoziții de lege prevăd că cererea de executare silită se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu dispune altfel, iar acesta va solicita încuviințarea executării de către instanța de executare, căreia îi va înainta, în copie, cererea creditorului urmăritor și titlul executoriu. Instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, iar după încuviințarea cererii instanța va alcătui un dosar privind executarea, la care executorul judecătoresc este obligat să depună câte un exemplar al fiecărui act de executare, în termen de 48 de ore de la efectuarea acestuia. Se observă că aceste dispoziții reprezintă norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. De altfel, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășoară, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. De aceea, regula art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nici o lege nu poate îngradi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nici o categorie sau grup social.

III. Cu privire la critica de neconstituționalitate a cărții V din Codul de procedură civilă, Curtea constată că și această critică este neîntemeiată. Cartea V se referă la executarea silită, stabilind scopul și obiectul executării, procedura de sesizare a organului de executare, persoanele și bunurile supuse executării, procedura cautionsii, a contestației la executare, a întoarcerii executării, urmărirea silită a bunurilor mobile și imobile, distribuirea sumelor realizate prin executarea silită și predarea silită a bunurilor, proceduri asupra cărora Curtea Constituțională s-a pronunțat în numeroase rânduri, stabilind că acestea nu încălcă dispozițiile Legii fundamentale sau ale convențiilor internaționale la care România este parte. În acest sens sunt Decizia nr. 30 din 25 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 24 februarie 2005, Decizia nr. 288 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 11 august 2004, Decizia nr. 488 din 16 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2004, Decizia nr. 336 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 octombrie 2004, și Decizia nr. 467 din 28 octombrie 2004, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.084 din 22 noiembrie 2004.

IV. Cu privire la art. 31 din anexa nr. 2 la Legea nr. 114/1996, autorul excepției de neconstituționalitate arată că textul de lege criticat încălcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut de art. 16 din Constituție, prin faptul că asociația de proprietari care administrează clădirile cu mai multe apartamente proprietate privată sau mixtă, în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, este scutită de taxa de timbru, în cazul acționării în justiție a oricărui proprietar care se face vinovat de neplata cheltuielilor comune, în timp ce proprietarul nu beneficiază de această scutire.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că ele nu sunt întemeiate. Potrivit jurisprudenței sale, spre exemplu Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000, „instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, *„Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege“*, fiind așadar la aprecierea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi“.

De altfel, prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de neconstituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, iar prin Decizia nr. 163 din 4 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 18 iulie 2002, și prin Decizia nr. 271 din 26 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 12 iulie 2005, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată. Soluția pronunțată în deciziile menționate, precum și considerentele pe care acestea s-au bazat sunt valabile și în prezenta cauză.

V. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă. Potrivit dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 146 lit. d), Curtea Constituțională *„hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial“*. În aplicarea acestor dispoziții, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 prevede: *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.“* Rezultă că, în cadrul controlului constituționalității legilor, prevăzut de dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituție, sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea declanșării controlului poate fi făcută numai pe calea ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești, cu condiția ca soluționarea cauzei să depindă de legea sau ordonanța ori dispoziția dintr-o lege sau dintr-o ordonanță criticată ca neconstituțională. Astfel, Curtea constată că textul invocat nu este determinant în judecarea și soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 fiind, așadar, inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Aurel Ionescu în Dosarul nr. 15.077/2004 al Judecătorei Sectorului 5 București.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ și a celor ale cărții V din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 31 din anexa nr. 2 a Legii locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului economiei și comerțului nr. 468/2005 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

În baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 568/2001 privind stabilirea cerințelor tehnice pentru limitarea emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, ale Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 337/2001 pentru aprobarea Normelor privind inspecția tehnică a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, cu modificările ulterioare, și ale Ordinului ministrului economiei și comerțului nr. 122/2005 privind înlocuirea anexei la Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 337/2001 pentru aprobarea Normelor privind inspecția tehnică a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 468/2005 privind desemnarea organismelor de inspecție a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 7 septembrie 2005, se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și comerțului,
Eugen Tapu-Nazare,
secretar de stat

București, 26 octombrie 2005.
Nr. 612.

LISTA

cuprinzând organismele de inspecție desemnate pentru efectuarea inspecțiilor tehnice ale instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

Nr. crt.	Organismul de inspecție	Adresa	Activități pentru care a fost desemnat
1.	Societatea Comercială IPROCHIM — S.A. — Departamentul utilaje Nr. de înregistrare la registrul comerțului J40/6.485/1991	Municipiul București, Calea Plevnei nr. 137, sectorul 6	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecție tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
2.	Societatea Comercială IPIP — S.A. — Colectivul „Compuși organici volatili” Nr. de înregistrare la registrul comerțului J29/386/1991	Municipiul Ploiești, Str. Diligenței nr. 18, județul Prahova	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecție tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
3.	Societatea Comercială PETRODESIGN — S.A. — Colectivul tehnic autonom de expertizare autorizare și inspectare — COV Nr. de înregistrare la registrul comerțului J40/4.079/1992	Municipiul București, str. Căderea Bastiliei nr. 56—58, sectorul 1	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecție tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
4.	Societatea Comercială LAJEDO — S.R.L. Nr. de înregistrare la registrul comerțului J29/2.036/1993	Municipiul Ploiești, Șos. Vestului nr. 24B, bl. 10E, ap. 11, et. 3, județul Prahova	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecție tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
5.	Societatea Comercială DEAL IMPEX — S.R.L. Nr. de înregistrare la registrul comerțului J40/17.505/1992	Municipiul București, Calea Floreasca nr. 90—111, bl. F1, sc. 2, ap. 17, sectorul 1	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecție tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
6.	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” — Catedra de Ingineria și Managementul Mediului	Municipiul Iași, bd. Dimitrie Mangeron nr. 67, județul Iași	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecție tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină
7.	Societatea Comercială COV-INSPECT — S.R.L. Nr. de înregistrare la registrul comerțului J13/2.336/2005	Municipiul Constanța, str. Decebal nr. 67, județul Constanța	Avizarea tehnică a proiectelor și inspecție tehnică în exploatare a instalațiilor, echipamentelor și dispozitivelor utilizate în scopul limitării emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064041